

Где дивни, безгрижни с вълните се борят,
Пируват щастливо и пеят!

Руска:

Русалките зли са, ласкателки грозни,
Те мамят, ласкаят сърдцата,
Пристрюват се хитро, та лесничко много
Увличат, примамват децата.

Венетка:

А ти не желаеш ли да зърнеш към тези
От злато блестящи палати?

Руска:

О, не! По обичам рибарските хижи,
Макар провалени, незлати!

Венетка:

Русалка не щеш ли да бъдеш красива,
До морското джно да идеш?
Там морска царица, блестяща като слънце,
Дали не желаеш да видиш?

Руска:

О, чудна си, чудна! . . . Та де се е чуло—
Че хитра, безгрижна рибarka
Да вярва в нимфи, във морски царици,
Да стане на риба-русалка!

Я виж, как е дивно, бурливо морето,
Как лодки се блъскат, привеждат!
Там птици красиви прехвръжват и грачат,
В море се доволни оглеждат.

Чуй там на скалата дечица безгрижни
Как пеят! Я чуй им песните!
Рибарски деца са, те тъй си живеят
На морския бряг по скалите!

Венетка:

Чуй там в водата русалки безгрижни
Как пеят! О чуй им песните!
Русалски деца са, те тъй си живеят
Край морския брег във водите!